

'Als bezettingsmacht begaat Israël wandaden'

Het gaat goed met de Israëlische bezetting van Palestina. En slecht met de Palestijnen. Meer dan ooit gaan zij gebukt onder een wurgend bezettingsregime dat hun economie ruïneert ten koste van vrijheid en menswaardigheid. Daar bovenop komt de financiële en politieke chantage door de Amerikaanse president Trump.

Jaap Hamburger

'Geen stuiver naar Palestina en de Palestijnen, als zij niet doen wat wij van hen eisen,' zo luidt het motto van de Amerikaanse president. De Verenigde Staten gedooft niet alleen de Israëlische annexatiepolitiek van Palestijns land – dat deed het altijd al – het steunt en stimuleert die politiek nu waar het kan. Europa probeert nog slechts het humanitaire leed te verzachten dat de bezetting veroorzaakt. En de Palestijnen zelf, onderling verdeeld, verkeren in een aanhoudende en diepe politieke crisis.

Genadeloosheid

Moeten we de kwestie-Palestina dan nu maar afschrijven, er niet langer onze tijd en energie in steken? Natuurlijk niet. Netanyahu mag erin geslaagd zijn het 'vredesproces' en de 'twee-statenoplossing' van de politieke agenda af te voeren, maar de Palestijnen zelf verdwijnen niet. Het past ons niet de zwakke partij uit te leveren aan de genade, of beter, de genadeloosheid van kwaadwillenden. Zolang de Palestijnen geen recht wordt gedaan, hangt hun lot als een inktzwarte wolk boven het Midden-Oosten en zal die regio, met inbegrip van Israël, geen stabiliteit en veiligheid kennen.

Er zijn meer redenen waarom wij ons niet aan de kwestie-Palestina kunnen

en mogen onttrekken. Het conflict in Syrië heeft ons ervan doordrongen dat het Midden-Oosten onze achtertuin is. Geweld en misère in het Midden-Oosten raken ons direct en hard. De kwestie-Palestina polariseert ook hier de meningen. En, wat ons allen aangaat: de kwestie is ten nauwste verweven met het draagvlak en de toepassing van het internationale recht.

En dan is er nóg een reden om voor een duurzame oplossing van het Israëlisch-Palestijnse conflict te blijven ijveren: het conflict begint onze rechtstaat en democratie aan te tasten.

Dat zit als volgt. In haar streven de bezetting van Palestina permanent te maken, heeft de Israëlische regering frontaal de aanval geopend op krachten die zich gewelddoos tegen de bezetting keren.

Al jaren steunt zij wetgeving die de manoeuvreerruimte inperkt van NGO's (maatschappelijke organisaties) in Israël die de bezetting en mensenrechtenschendingen aan de kaak stellen. De regering verspreidt opruiende laster over die organisaties, zoals *Breaking the Silence* en *B'Tselem*.

Hetze tegen Israëls critici

In toenemende mate is het zwaartepunt van deze antidemocratische 'campagne' naar Europa verschoven. De EU en enkele lidstaten waaronder Nederland, steunen en financieren deze organisaties. Israël zet Europese regeringen, inclusief de onze, nu echter onder druk om daarmee te stoppen.

Daarbij richt Israël zijn pijlen ook op Palestijnse en Europese NGO's, die het ervan beticht 'BDS' en terrorisme te steunen. BDS is de internationale beweging voor druk op Israël, totdat Israël de rechten van de Palestijnen respecteert. Die aantijgingen stonden ook centraal in 'The Money Trail', een rapport dat het Israëlische ministerie van Strategische Zaken in mei 2018 heeft gepubliceerd.

Dat ministerie, onder leiding van minister Gilad Erdan (Likud), speelt een schaamteloze rol bij de hetze tegen Israëls critici. Het maakt geen onderscheid tussen degenen die alomvattende sancties tegen Israël voorstaan en degenen die pleiten voor gerichte maatregelen tegen de nederzettingen en de bezetting, zoals BDS voorstaat. Voor Erdan is steun voor BDS en terrorisme één pot nat.

Voor deze welbewuste vermenging, en de verwarring die daarmee wordt gezaaid, werd Erdan gekapitteld door EU-buitenlandchef Mogherini. Zij merkt tevens op dat steun voor BDS geen criterium is om subsidie af te wijzen. Dat is ook het standpunt van de Nederlandse regering, aangezien uitlatingen en activiteiten in het kader van BDS door de vrijheid van meningsuiting worden beschermd.

Blootleggen

Erdan en zijn ministerie worden geflankeerd door nationalistische organisaties, die zich hebben toegelegd op de bestrijding van NGO's die mensenrechten bevorderen en de bezetting bekritisieren. Belangrijkste bondgenoot van Erdan is 'NGO Monitor',

stigmatiseren en het zwijgen opleggen, en zo bijdragen aan het bestendigen van de 52 jaar oude Israëlische bezetting. Het is zaak voor ons allen, ook voor GroenLinks, ons niet de mond te laten snoeren, en de wandaden te blijven benoemen die Israël dagelijks begaat om de bezetting te verankeren en uit te breiden. Niet minder gewichtig is het, dat wij voluit de Israëlische en Palestijnse mensenrechtenorganisaties blijven steunen, die deze wandaden blootleggen.

Vóór Israël

Alle propaganda bedreven vanuit Israël en hier te lande ten spijt: die wandaden richten (wat er nog rest van) het democratische Israël ten gronde. Dáárin en niet in BDS of een

'Ons verzet tegen de bezetting is juist een strijd vóór Israël'

een organisatie die grossiert in vileine aantijgingen. Deze organisatie is zeer actief in Europa, en ook in de Tweede Kamer. Zo zit het achter een bedenkelijke motie van ChristenUnie, SGP en VVD, die de Kamer in mei 2015 heeft aangenomen. Daarin werd het kabinet gemaand niet langer NGO's te subsidiëren die BDS steunen. Onze vrijheid van meningsuiting staat tevens onder oplopende druk van de Israël-lobby, in het bijzonder van CIDI en Centraal Joods Overleg. Die willen de definitie van 'antisemitisme' zodanig oprekken, dat kritiek op Israël daaronder komt te vallen. Het zijn opnieuw ChristenUnie en SGP die deze druk in de Kamer versterken, zoals het CIDI buiten de Kamer de hetze van minister Erdan en NGO Monitor versterkt.

Dit samenspel dient één doel: critici van Israëls beleid en schendingen

Palestijnse staat schuilt de existentiële bedreiging voor Israël. Reden waarom ik in de volste overtuiging kan zeggen, dat het verzet van Een Ander Joods Geluid tegen de Israëlische bezetting een strijd vóór Israël is.

Jaap Hamburger is voorzitter van Een Ander Joods Geluid (EAJG). Zie: www.eajg.nl.

Een door Israël verwoest huis van een Palestijns gezin in Ramallah.

Gewelddoos weerbaar

Onder mijn leeslamp hangt een klein fluitje, zoals scheidsrechters gebruiken: glimmend en hier en daar wat roestig aan een zwart touwtje. Ik kijk er graag naar en af en toe blaas ik erop. Het geeft een schril en hoog geluid; hard, alarmerend en doordringend, als een snerpend protest. Juist daarom houd ik ervan en koester ik het.

Het herinnert mij aan de lawaaige protesten bij de muren van het justitieel centrum bij Schiphol, waar jarenlang waken werden gehouden door mensen uit Amsterdam. Het ligt op een bedrijventerrein, dat ver van de bewoonde wereld verwijderd is. Met zijn grimmige uiterlijk maakt het een surrealistische indruk, vooral door de reusachtige afmetingen van het gebouw. De waken vonden plaats vanaf de parkeerplaats, waar uitzicht is op de grote verduisterde ramen hoog in het gebouw. Alle wakers ontvingen een fluitje, waarmee ze de aandacht trokken van de mensen daarachter: donkere schaduwen, die hun handen tegen het glas drukten. Af en toe waren er heldere contouren te onderscheiden: een gezicht, een zwaaiende arm.

Ze behoorden toe aan de vreemdelingen, die vaak maandenlang in detentie werden vastgehouden na hun aankomst in Nederland via Schiphol. Mensen zonder geldige papieren of visa worden opgesloten, en velen van hen vragen asiel aan. Na ondervraging door de IND wordt meestal voorlopig beslist, dat de vreemdelingen niet kunnen worden toegelaten.

Wanneer zij tegen deze beslissing in beroep gaan, moeten de nieuwkomers de afloop van hun procedure in gevangenschap afwachten. Dat wil zeggen dat zij op vaste tijden worden ingesloten en niet van het terrein af mogen. Alleen contact met hun advocaat is toegestaan en bezoek moet vantevoren worden aangevraagd. Het tragische is dat het hier niet om mensen met een strafblad gaat, maar om onschuldige instromers die soms alleen maar op doorreis zijn naar een ander veilig land. Kinderen inbegrepen.

Na bijna twintig jaar stoppen de waken bij het detentiecentrum. De vluchtelingen worden in de toekomst allemaal vastgezet in Rotterdam en daar geconcentreerd. We moeten noodgedwongen ophouden met zwaaien, bidden en zingen bij de hoge muren van het Nederlands rechtssysteem dat mensen die ontheemd of op de vlucht zijn, opsluit. Mensen die vaak niet eens weten waar Amsterdam ligt. Angstige, depressieve, opgejaagde mensen.

Mijn fluitje is een dierbare herinnering aan talloze woordeloze ontmoetingen. Een stil en krachtig, kwetsbaar teken van verzet.

Margrietha Reinders is buurtdominee en pionier in Amsterdam